

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra DE FREMMEDE

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 135. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353511806400.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Herr Panthakak beed sig i Fingrene, og smaaenynede - De tænker, min Herr Fiskal, sagde Herr Gaillard, at have udrettet meget, imod dem, der, saavit det lader sig gjøre, vove at forsvare eller i det mindste nogenledes at undskylde vor stakkels JordKugle, og det arme menniskelige Kjøen, der 136 har haft det Vanheld, Himlen maa vide hvorved, at gjøre Dem til sin uforsonlige Fiende; De troe at have givet os vort Bane-Saar, ifald det kan lykkes Dem, at gjøre det Beviis reent kraftesløst, som vi hidindtil med saa stor Ret og saa stor Fordeel, har taget af de mange ædle, store og herlige Handlinger, hvis Virkelighed er unegtelig - De feyle - Jeg vil her ikke igjentage, hvad Herr Pansa har sagt; at endskjønt Grunden til en god Handling kan være slet, saa kan den og være god; og at vi efter Religionens og den naturlige Billigheds Forskrifter, altid bør sætte det sidste forud - Jeg vil og kun saa løselig anmærke, || at gode Mennisker, saavel som mange andre Ting, kan være meget virkelige, endskjønt ingen af os Dødelige veed om han har seet saadant et, eller med en mathematisk Vished kan bevise deres Tilværelse; og at der er meget, som vi bør troe, endskjønt vi aldrig kan komme til at vide det - Men jeg haaber, at vende Spidsen af Deres Vaaben imod Dem selv, ved at fortælle Dem en Hændelse, som synes at være Deres lige imodsatt, og som vederfoer mig, da jeg for nogle Aar siden opholdt mig i mit Fædreneland. For mine Synders Skyld, var jeg blevet forelskt i en smagtende Blondine, ret dødelig forelskt, endskjønt jeg nu undrer mig derover, hvorledes det kunde gaae til, da hendes Character og Temperement var saa forskjællige fra mine - Hun besad mange Sentiments, liden Fornuft og slet ingen Vittighed - Hun ansaae Munterhed for en dødelig Synd, og var uforsonlig imod de smaae Uordener som vor Ungdom saa gjerne vil tillade sig - Hun smilte aldrig, og sukkede meer end hun talte, uden naar man vilde føye hende i, at bringe Skjærts-Ilden, Martyrernes Historier eller hendes Andagts-Øvelser paa Bane, og da var hendes Veltalenhed udtømmelig - Med faae Ord, hun var nyelig kommet ud af et Kloster, hvor hun var opdraget, som sædvanligt, meget strængt og meget 137 pedantisk - og hun var i alle Hensigter, - en fuldkommen Bigotte - Enhver, som kjender mig, seer let heraf, hvilken Tvang jeg maatte paalegge mig, naar det ellers var mig om at gjøre, at vinde hendes Hjerte - Men for deres Skyld, som min Taalmodighed i denne Fald maaskee turde falde utroelig, maae jeg endnu anmærke en væsentlig Omstændighed - Jeg elskte hende virkelig - Men foruden hendes store blaae Øyne, hendes hvide Huud, og hendes fiine Taille, havde hun endnu en Skjønhed, som altid har været og altid vil være en stor Fristelse for en Gascognisk Edelmand, helst naar han er en yngre Broder; nemlig 40 000 Livres i rede Penge - Jeg mærkede let, at mit Udvortes ikke mishagede hende, og ved en utrættelig Opmærksomhed, ved en uindskrænket Føyelighed i alle hendes Luuner og Capricer, bragte jeg det saa vit, at hun efter et Aars Forløb tillod mig at haabe - Dog vilde hun først være bedre underrettet om min forrige Levemaade og min Character - og i den Hensigt, besluttede hun, at forespørge sig underhaanden hos || Naboe-Adelen - Mit Vanheld vilde, at hun strax skulde treffe paa min allerbeste Ven, som nyelig var kommet fra Paris, og som vel vidste min Kjærlighed og mit Frierie, men som jeg af en utidig Undseelse ikke havde gjort bekjendt med min Elsktes besynderlige Tænkemaade - Valville, saaledes heed min Ven, den munterste og raskeste af alle Gascogner, Valville, som gjorde sig et langt andet Begreb om en elskværdig og fuldkommen Kavalleer, end min Blondine, han var henrykt over den Leylighed han fandt at bidrage noget til sin Vens Lykke, og recommenderede mig, med al den Ild, der brænder i hans virkelig venskabelige Hjerte, omtrænt i følgende Udtryk: Gaillard, Mademoiselle, er den braveste, den retskaffenste Kavalleer jeg kjender - Han er ligesaa kold, naar han slaaes med Kaarde eller Pistoler, som naar han drikker et Glas Vand - To har han 138 lagt paa Pladsen, og meer end en Snees andre har han tugtet saaledes, at de aldrig glemme ham - I Selskab med Damer er han overalt uimodstaaelig, og jeg er vis paa at han i det mindste opoffrer Dem et halvt Dosin af de stolteste Skjønheder - I Dants er ingen hans Mester, og SkueSpil af alle Sorter, bedømmer han med en Indsigt, en Rigtighed, en Myndighed, som vilde sætte Dem i Forundring, Mademoiselle - Men, sagde min over denne Lovtale bestyrkede Skjønnede, jeg meente, at han var hengiven til Andagt - O, svarede min Fusementast, vær kun ikke bange! - Intet mindre! - Det er stort om han kjender sin SkrifteFader af Navn -